

CO BY MĚLO UMĚT A ZNÁT 3-4 LETÉ DÍTĚ?

Tříleté dítě by mělo v následujících oblastech ovládat a znát:

MATEMATIKA

počítat do tří a ukázat odpovídající čísla na prstech
ovládat pojmy: jeden-mnoho, velký-malý, široký-úzký, vysoký-nízký, stejné-různé atd.
znát základní barvy
znát základní geometrické útvary
srovnávat předměty dle velikosti, barvy, tvaru
srovnávat počet předmětů
vybírat do páru předměty s danou charakteristikou

ROZVOJ ŘEČI

znát názvy okolních předmětů: nábytku, nádobí, hraček, oblečení atd.
znát jeden příznak každého předmětu
znát názvy základních činností (běhat, skákat atd.)
opakovat básničky a písničky

POZORNOST

min. 3-4min. soustředěně vyplňovat úkol
nacházet párové předměty
ze skupiny předmětů vybrat potřebný
všímat si vlastností a kritérií předmětů
nacházet shody a rozdíly mezi předměty

PAMĚŤ

zapamatovat si 2-3 obrázky
zapamatovat si 3-4 slova, zopakované několikrát dospělým
pamatovat a opakovat pohyby, zopakované 1-2x dospělým
pamatovat si detail nebo vlastnost předmětu

MYŠLENÍ

skládat obrázek ze 2-4 částí
nalézat a vysvětlovat nesoulad na obrázcích
nalézat přebytečný předmět a vysvětlit svůj výběr
nacházet shody a rozdíly mezi předměty

MOTORIKA

rozstříhnout nůžkami papír
vytvářet a lepit válečky a kuličky z plastelíny
kreslit kroužky, tečky a linky
opakovat pohyby prstové gymnastiky

OKOLNÍ SVĚT

znát názvy a mít představu o domácích (kráva, kuň, prase, kočka, pes atd.) a divokých (medvěd, vlk, zajíc, liška atd.) zvířatech
znát názvy třech-čtyřech zástupců z řad ptáků, ryb, hmyzu
znát názvy základních rostlin - třech-čtyřech zástupců z řad stromů a květů
mít představu o ovoci, zelenině
mít představu o materiálech, ze kterých jsou vyrobeny okolní předměty
znát části dne (ráno, den, večer, noc)
umět rozpoznat počasí (déšť, sníh, vítr, duha...)

TĚLESNÁ VÝCHOVA

umět skákat po dvou nohách (snožmo)

házet a chytat míč

držet rovnováhu, přecházejíce desku položenou na zemi

znát pravidla osobní hygieny

HUDBA

hýbat se v rytmu hudby

kopírovat zvuky

korigovat sílu hlasu, hovořit nahlas-potichu

mělo by mít představu o zvucích okolního světa (zpěv ptáků, zvuky zvířat, hmyzu, šum vody, dopravy, zvuky vydávané domácími spotřebiči atd.)

CO MÁ UMĚT PŘEDŠKOLÁK?

Co by měl předškolák před nástupem do školy zvládat? Jak napravit nedostatky v rozvoji dítěte?

Odpověď nabízí speciální pedagog z pedagogicko-psychologické poradny.

V posledních letech stoupá procento dětí s odkladem povinné školní docházky (OŠD). Odklad bývá odborníky doporučován tehdy, když se předpokládá, že dílčí nedostatky jednotlivých schopností se během jednoho roku upraví tak, že bude dítěti ulehčen následný nástup do 1. třídy ZŠ. Tyto schopnosti se většinou ale neupraví samy, a je tudíž třeba, aby rodiče nebo odborník po dobu OŠD s dítětem cíleně pracovali a podporovali rozvoj nevyzrálých schopností.

Uvedu souhrnně, jaké dovednosti, schopnosti a vědomosti jsou od prvňáčka na začátku školní docházky vyžadovány a jak se postupně vyvíjejí a rozvíjejí.

HRUBÁ MOTORIKA

Nedostatky v této oblasti se projevují u dítěte nešikovností, neobratností a nekoordinovaností pohybů, kdy je narušena jejich souhra. Cviky, které chceme s dítětem provádět, by měly být zaměřeny na celkové pohyby, na používání těla koordinovaně jako celku. Vhodné je provádět cviky rukou a nohou ve vodě, která uvolňuje. Vhodné je plavání a cviky podobné těm, které se cvičí např. v Sokole. Důležitá je souhra pohybu s kontrolou zraku a myšlením, tzv. vizuomotorická koordinace. Zde je vhodná např. „školka s míčem nebo se švihadlem“. Kromě házení a chytání míče musí dítě i správně počítat, sledovat změny, provádět různé pohyby, soustředit se, je zapojena i paměť.

Předškolák by měl mít osvojeny základní pohybové dovednosti jako např. překonat určitou vzdálenost, překážku přeskokem, výskokem, skokem (přes lavičku, polštář apod.), udržet rovnováhu (přecházení po provaze položeném na zemi, hra na sochy), skákat po jedné noze, chytat a házet míč, skákat přes švihadlo, zvládnout jednoduchý rytmický pohyb (vhodné je spojení určitého pohybu s říkankou nebo písničkou, s hudebním doprovodem, čímž zároveň dítě připravujeme na sluchovou analýzu a syntézu slov).

JEMNÁ MOTORIKA

Děti s nedostatky v této oblasti podávají horší výkony ve škole, protože neuvolněná ruka ovlivňuje výkony nejen při psaní, ale i při čtení, výtvarné a tělesné výchově. Děti se vyhybají kreslení, kreslí nerady, kresba je na nižší úrovni. Vzhledem k tomu, že ruka je neobratná, mají děti problémy i v pracovních činnostech, v sebeobsluze (zavazování tkaniček, zapínání zipů, knoflíků, používání příboru apod.) Manuální zručnost je rozvíjena denně běžnými činnostmi (osobní hygiena – mytí, čištění zubů, česání, oblékání), hrou (stavění z kostek, oblékání panenek, hry s bábovičkami na písku). Dále doporučuji trhání a stříhání papírů, lepení, modelování, muchlání různých materiálů, navlékání korálků, činnosti, kdy jsou zapojeny zejména dlaně a prsty rukou.

GRAFOMOTORIKA

Pro budoucí psaní dítěte ve škole je důležité, aby ruka, kterou bude psát, byla dostatečně připravená a uvolněná (viz jemná motorika). Důležité je, aby byly uvolněné tzv. velké klouby ruky (rameno, loket a zápěstí). Ty se uvolňují nejčastěji krouživými pohyby ve stoji nebo předklonu. Nejdříve provádíme krouživé pohyby ve vzduchu, později pastelkou na velký papír.

Aby budoucí prvňáčky nebolela brzy ruka, aby písmo bylo upravené, aby stačili tempu práce, je potřeba, aby správně drželi psací náčiní. Musí umět vytvořit tzv. špetku (jako když chceme solit třemi prsty). V poloze prstů jako při solení můžeme vložit tužku mezi prsty (tužka se vloží mezi tři prsty tak, že je přidržována shora lehce palcem a ukazovákem a prostředník je podsunutý pod tužkou). Zbýlými dvěma prsty (malík, prsteník) může dítě přidržovat malou lehkou kuličku vytvořenou např. z papíru. Dětem, u kterých se nedaří vyvodit správné držení, jsou doporučovány trojhranné tužky a pastelky.

Nesmíme také zapomenout na správné sezení při kreslení u stolu. Na židlička by dítě mělo sedět tak, že se nohama dotýká země. Deska stolu by měla být tak vysoko, aby opřené ruce se stolem tvořily v lokti pravý úhel. Dítě by mělo umět nakreslit čáru, kruh, šneka, horní a dolní oblouček, vlnovku, horní a dolní smyčku, čtverec, obdélník apod.

ZRAKOVÁ PERCEPCE

Schopnost zrakového vnímání se rozvíjí od narození. Nejdříve dítě vnímá světlo a tmu, později obrysy obličejů, dále se vnímání zpřesňuje směrem k větší diferenciaci tvarů, což je později důležité při nácvičce čtení a psaní. U většiny dětí předškolního věku dosahuje zrakové vnímání před nástupem do školy dostatečné úrovně pro nácvičce školních vědomostí.

Rozdíl mezi obrazci lišícími se tvarem pozná dítě až asi ve věku čtyř let, později dítě rozlišuje obrázky stejné tvarem, ale obrácené vertikálně (podle osy nahoře – dole). Nejobtížnější je rozlišování stejných tvarů obrácených k sobě horizontálně (zrcadlově podle osy vpravo – vlevo). Předpokládá se, že záměna písmen u dyslektiků je způsobena tím, že tyto děti ve zrakové percepci setrvávají v období, kdy rozlišují pouze tvar, ne polohu (úroveň zrakového vnímání zůstává přibližně na úrovni čtyřletého dítěte). Ukázalo se, že u dětí, které měly později obtíže ve čtení, se projevily již v předškolním věku nedostatky v rozlišování tvarů, které se liší podle osy v rovině horizontální či vertikální.

V souvislosti se zrakovým vnímáním se setkáváme i s pojmy zraková paměť, zraková analýza a syntéza. Zraková paměť představuje vlastnost jedince uchovávat zrakové podněty, v případě školáka např. tvary písmen. Ta ovšem představují již určitý zjednodušený symbol. Než dítě k těmto symbolům dospěje, musí se naučit uchovávat a rozpoznávat konkrétní předměty a jejich obrázky (toto se cvičí např. při pexesu, Kimově hře, co se změnilo na obrázku, dokresli, co na obrázku chybí apod.). Dítě by mělo umět rozpoznávat předměty a obrázky jako celek, zároveň je ale umět i rozložit na části (rozložený obrázek, puzzle) – mluvíme o zrakové analýze a syntéze.

SLUCHOVÁ PERCEPCE

Sluchové vnímání u dítěte začíná rozeznáváním zvuků a lokalizací zvuku, odkud přichází (určit polohu určitého zvuku). Dítě by mělo umět vyčlenit určitý zvuk (např. ťukání, šustění, cinkání). Jedná se o diferenciaci akustické předlohy („odfiltrovat“ vedlejší zvuky, soustředit se na to nejdůležitější, aby se nenechalo lehce vyrušit vedlejšími, nepodstatnými podněty).

Mezi čtvrtým a pátým rokem začíná dítě rozlišovat jednotlivá slova ve větě (k tomu slouží říkadla, která řeč rytmizují a celek věty dělí do menších částí, čímž se dítě učí sledovat slova i jednotlivé slabiky slov). Slova a slabiky mohou děti vytleskávat nebo vyťukávat, určovat jejich počet a následnost.

Kolem pátého roku začínají děti vnímat jednotlivé hlásky ve slově. Nejdříve jsou schopny určit první hlásku, kterou slovo začíná (pes – p), potom poslední hlásku ve slově: nejdříve slova končící souhláskou (pes – s), potom teprve končící samohláskou (pole – e). Nejobtížnějším úkolem sluchové diferenciaci je určit hlásku uprostřed slova (pes – e). Určování pozice hlásky ve slově je důležitým předpokladem pro zvládnutí čtení a psaní. Přibližně v šesti až sedmi letech věku dochází k rozlišování a vnímání délky samohlásky (dal – dál) a rozlišování mezi měkkými a tvrdými slabikami (di, ti, ni – dy, ty, ny).

PŘEDČÍSELNÉ PŘEDSTAVY

Na osvojování matematiky ve škole se dítě připravuje vlastně celé předškolní období. Schopnosti pro matematiku jsou podmíněny, tvořeny jednotlivými dílčími složkami, které tvoří zrakové a sluchové vnímání, prostorová orientace, paměť, verbální (slovní označení), lexické (čtenářské), grafické (písemné), operacionální resp. Numerické schopnosti a usuzování.

Před nástupem do školy by budoucí žák měl zvládnout to, že při počítání prvků určité množiny musí do počítání začlenit každý prvek pouze jednou a žádný nesmí vynechat (např. při počítání panenek, autíček, kostek, rohlíků v obchodě). Dále má osvojeno počítání do deseti až dvaceti, zná následnost čísel (v řadě čísel žádné nevynechá ani neopakuje). Ví, že na konci počítání řady prvků poslední jmenované číslo představuje celkový počet odpočítávaných prvků. Dítě by v tomto období mělo již vědět, že nezáleží na směru odpočítávání a že pořadí sčítaných prvků nemění konečný výsledek a že k činnosti lze sčítat nejen stejné, ale i tvarově či velikostně odlišné předměty.

ŘEČ A VYJADŘOVACÍ SCHOPNOSTI

Dítě v době nástupu do školy má slovní zásobu, kterou tvoří přibližně 2500 slov. Řekne, jak se jmenuje, jak je staré, kde bydlí, nezaměňuje pojmy včera, zítra, dokáže zopakovat dvojverší. Je schopno reprodukovat povídku, pohádku, zapamatovat si melodii a abstrahovat. Je dobré, když umí dítě vyjádřit jednu věc několika slovy (muž – pán).

Velmi důležitá je správná výslovnost, protože vada řeči často ovlivňuje úroveň diktátů, opisů i čtení (při psaní dítě píše, jak vyslovuje a vznikají tak zbytečné chyby). V případě jakékoliv vady řeči je potřeba spolupracovat s logopedem a začít s nápravou řeči co možná nejdříve, určitě před nástupem do školy.

SOCIÁLNÍ A PRACOVNÍ ZRALOST

Dítě by v této době mělo zvládat určité sociální situace, mělo by se umět odpoutat od rodičů. Dítě již částečně zvládá své city a reakce bez křiku a pláče. Dále by mělo znát a dodržovat určitá základní pravidla společenského chování (vykání dospělým, zdravení, děkování apod.). Nemělo by být příliš bojácné a úzkostné v kontaktu s vrstevníky a dospělými, což může negativně ovlivňovat navazování vztahů, zapojování do společné činnosti.

Nesmíme zapomenout na samostatnost v sebeobsluze a na osvojené hygienické návyky (dítě se umí samo obléknout, obout, zapnout si knoflíky, zip, zavázat si tkaničky, jíst příborem, udržovat si pořádek ve svých věcech). Dále by mělo umět samostatně splnit jednoduchý úkol jako např. zaplacení nákupu, obstarat drobný nákup, vyřídit vzkaz.

ODKLADOVÉ DĚTI

OŠD často doporučují i pediatři, kteří ale bohužel nemohou rodičům podat odborné informace týkající se rozvíjení jednotlivých schopností (jestliže se nejedná o zdravotní důvody). Proto bych doporučovala, aby v takovém případě rodiče zkontaktovali pracovníka příslušné pedagogicko-psychologické poradny a vyžádali si konzultaci.

Rodič by měl vědět, z jakého důvodu je jeho dítěti doporučován nástup do školy o jeden rok později. To mu nejlépe sdělí psychologové a speciální pedagogové, kteří mají s danou problematikou dlouholeté zkušenosti. Navrhnou, jak s dítětem následně doma pracovat, jak jednotlivé schopnosti rozvíjet a posilovat.

Řada poraden pořádá pro předškoláky kurzy, které jsou zaměřené na rozvoj schopností potřebných pro budoucí zvládání nároků 1. třídy ZŠ. V průběhu těchto kurzů mají rodiče možnost vidět své dítě při práci pod vedením pedagoga, vidí, v čem je úspěšné nebo naopak co mu nejde. Mají možnost srovnání s jinými dětmi. Rodiče jsou informováni o tom, na čem se aktuálně pracuje a která schopnost je tím rozvíjena. Pro práci doma jsou jim dávana jednoduchá cvičení.

DÍTĚ SE UČÍ STÁLE

Při každé hře, při čtení pohádek, povídání si, při každé společné činnosti se vždy dítě něčemu novému přiučí. Procvičováním určité schopnosti rozvíjíte vždy i schopnosti jiné, protože se navzájem prolínají a doplňují. Někdy s pomocí speciálních cvičení pro děti předškolního věku můžete mnohé dohonit, aniž by musely mít odložený nástup do školy o jeden rok.

V případě, že je OŠD realizován, je nutno se v průběhu tohoto roku dítěti věnovat více a pomáhat mu drobné nedostatky dohnat a případné problémy minimalizovat. V případě, že v průběhu tohoto roku dítěti nepomůžete, nastane za rok obdobná situace a dítě nebude do školy připraveno o nic více. Snažte se, prosím, z tohoto roku vytěžit co nejvíce.

Nezapomínejte, že dítě musí vědět, že ho máte rádi a že se zajímáte o jeho drobné starosti. To vše proto, aby vědělo, že je mezi vámi pevná citová vazba, že má v rodině i v mateřské škole zázemí, pocit jistoty, přátelství a bezpečí.

DESATERO PRO RODIČE PŘEDŠKOLÁKA

(orientační pomůcka na pomoc rodičům)

Rodiče se často ptají, co by mělo v době, kdy ukončuje svůj předškolní věk, zpravidla zvládnout. Nabízíme rodičům k jejich základní orientaci ve věcech výchovy vzdělávání dětí následující „desatero“ věku a potřebám dítěte odpovídajících znalostí a dovedností, k jejichž osvojení by dítě mělo být v průběhu předškolního věku vedeno, ať už v mateřské škole či v rodině. Je přirozené, běžné, standardní, že každé dítě zvládne „desatero“ v míře a rozsahu svých individuálních možností a schopností. Jedná se tedy pouze o orientační pomůcku, která reaguje na dotazy mnohých rodičů, zejména těch, jejich děti běžnou mateřskou školu nenavštěvují.

1. Dítě by mělo být dostatečně fyzicky zdatné a pohybově vyspělé. Zpravidla by mělo např.:

- ✓ zachovávat správné držení těla (postavit se rovně)
- ✓ běhat, skákat, zvládat různé druhy lezení, překonávat překážky, pohybovat se v různém prostředí a terénu (v lese, na sněhu, v písku apod.)
- ✓ být přiměřeně obratné (např. udržet rovnováhu na jedné noze, házet a chytat míč, užívat různé náčiní, jezdit na tříkolce, koloběžce, kole apod.)
- ✓ být pohybově aktivní po delší dobu (10 minut a více)

2. Dítě by mělo být samostatné v sebeobsluze. Zpravidla by mělo např.:

- ✓ svléknout se, obléknout i obout (zapnout a rozepnout zip i malé knoflíky, zavázat si tkaničky, obléknout si čepici, rukavice)
- ✓ najíst se, nalít si nápoj, používat příbor, stolovat čistě
- ✓ zvládat osobní hygienu (používat kapesník, umýt a osušit si ruce, používat toaletní papír, používat splachovací zařízení)
- ✓ zvládat drobné úklidové práce (posbírat a uklidit předměty a pomůcky na určené místo, připravit další pomůcky, srovnat hračky, uklidit po sobě papír od sušenky apod.)
- ✓ dokázat se postarat o své věci (udržovat v nich pořádek)

3. Dítě by mělo zvládat přiměřené jazykové a řečové dovednosti. Zpravidla by mělo např.:

- ✓ vyslovovat správně všechny hlásky
- ✓ mluvit ve větách, zformulovat otázku, vyprávět příběh, popsat situaci apod.
- ✓ mluvit většinou gramaticky správně (tj. užívat správně rodu, čísla, času, tvarů, slov, předložek aj.)
- ✓ rozumět většině slov a výrazů běžně užívaných v jeho prostředí
- ✓ mít přiměřenou slovní zásobu, umět pojmenovat většinu toho, čím je obklopeno
- ✓ přirozeně a srozumitelně hovořit s dětmi i dospělými, vést rozhovor, domlouvat se

4. Dítě by mělo zvládat koordinaci ruky a oka, jemnou motoriku, pravolevou orientaci. Zpravidla by mělo např.:

- ✓ zručně zacházet s předměty denní potřeby, hračkami, pomůckami a nástroji (pracovat se stavebnicemi, modelovat, stříhat, kreslit, malovat apod.)
- ✓ zvládat činnosti s drobnějšími předměty (korálky, drobnými stavebními prvky apod.)
- ✓ tužku držet správně, tj. třemi prsty, s uvolněným zápěstím
- ✓ vést stopu tužky, pastelu, štětce (obkreslovat, vybarvovat, vést plynulé tahy)
- ✓ označit si výkres značkou, písmenem, popř. zkoušet napsat hůlkovým písmem celé jméno
- ✓ napodobit základní geometrické obrazce, různé tvary, (popř. písmena)
- ✓ rozlišovat pravou a levou stranu, pravou i levou ruku (může chybovat)
- ✓ řadit prvky zleva doprava, zprava doleva i v dalších směrech
- ✓ upřednostňovat užívání pravé či levé ruky při kreslení či v jiných činnostech, kde se preference ruky uplatňuje (mělo by být zpravidla zřejmé, zda je dítě pravák či levák)

5. Dítě by mělo být schopné rozlišovat zrakové a sluchové vjemy. Zpravidla by mělo např.:
- ✓ rozlišovat podstatné znaky předmětů (rozlišovat barvy, tvary, figuru a pozadí)
 - ✓ skládat obrázky z několika tvarů
 - ✓ nalézat rozdíly na dvou obrazech, doplňovat detaily, postřehnout změny (co je nového, co chybí) na obrázku i ve skutečnosti
 - ✓ rozlišovat jednoduché obrazné symboly a značky i jednoduché symboly a znaky s abstraktní podobou (písmena, číslice)
 - ✓ rozlišovat zvuky (např. zvuky jednoduchých hudebních a rytmických nástrojů)
 - ✓ skládat slova z několika slabik, sluchově rozložit slovo na slabiky, rozeznávat počáteční hlásku ve slově, vytleskat slabiky ve slově
6. Dítě by mělo zvládat jednoduché logické, myšlenkové a početní operace. Zpravidla by mělo např.:
- ✓ ukazovat na prstech či předmětech počet, počítat na prstech, počítat po jedné, chápat, že číslovka vyjadřuje počet
 - ✓ vyjmenovat číselnou řadu a určit počet prvků minimálně v rozsahu do šesti
 - ✓ porovnat počet prvků (např. poznat co je více, méně, o kolik)
 - ✓ rozpoznat odlišné tvary a tělesa (kruhový, čtvercový apod.)
 - ✓ rozlišovat a porovnávat vlastnosti předmětů (velikost, tvar aj.), nacházet společné a rozdílné znaky
 - ✓ třídit, seskupovat a přiřazovat předměty dle daného kritéria (řadit, uspořádat např. korálky do skupin podle barvy, tvaru, velikosti)
 - ✓ přemýšlet, vést jednoduché úvahy, komentovat, co dělá („přemýšlet nahlas“)
 - ✓ řešit jednoduché problémy a situace, slovní příklady, úlohy, hádanky, rébusy, labyrinty
 - ✓ rozumět časoprostorovým pojmům (např. nad, pod, dole, nahoře, dříve, později, včera, dnes), pojmům označujícím velikost, hmotnost (např. dlouhý, krátký, malý, velký, těžký, lehký)
7. Dítě by mělo mít dostatečně rozvinutou záměrnou pozornost a paměť. Zpravidla by mělo např.:
- ✓ udržovat soustředěnou pozornost na činnosti po určitou dobu (cca 10 -15 min.)
 - ✓ věnovat se soustředěně i činnostem, které nejsou pro ně aktuálně zajímavé a které mu byly zadány
 - ✓ záměrně si zapamatovat, co prožilo, vidělo, slyšelo, po přiměřené době si toto vybavit a reprodukovat
 - ✓ znát říkadla, básničky, písničky
 - ✓ postupovat při činnostech podle pokynů
 - ✓ pracovat samostatně
8. Dítě by mělo být přiměřeně citově a sociálně vyspělé a samostatné. Zpravidla by mělo např.:
- ✓ být po určitou část dne bez problémů odloučeno od rodičů
 - ✓ chovat se kontrolovaně, bez výrazných výkyvů v náladách
 - ✓ ovládnout své pocity (reagovat přiměřeně na drobný neúspěch, odložit přání na pozdější dobu, přizpůsobit konkrétní činnosti či situaci)
 - ✓ uplatňovat základní společenská pravidla (zdravit, požádat, poděkovat, omluvit se)
 - ✓ navazovat kontakty s dítětem i dospělými, komunikovat s nimi (kamarádit se, vyhledávat partnera pro hru, v zájmu hry se domlouvat, rozdělovat a měnit si role)
 - ✓ k dětem se chovat přátelsky, citlivě a ohleduplně (dělit se o hračky, pomůcky, pamlsky, rozdělit si úlohy, všimnout si, co si druhý přeje)
 - ✓ brát ohled na druhé (dokázat se dohodnout, počkat, vystřídat se)
 - ✓ zapojovat do práce ve skupině, vyjednávat a dohodnout se, vyslovovat a obhajovat svůj názor
 - ✓ dodržovat ve skupině (v rodině) daná a pochopená pravidla, pokud jsou dány pokyny, být srozuměno se jimi řídit (uposlechnout pokynů)

9. Dítě by mělo být schopno vnímat přiměřené kulturní podněty a projevovat se v tvořivých činnostech. Zpravidla by mělo např.:

- ✓ pozorně poslouchat či sledovat se zájmem literární, filmové, dramatické či hudební představení
- ✓ zúčastňovat se dětských kulturních programů a akcí (např. výstav), zábavných akcí, slavností, sportovních akcí
- ✓ vyprávět, co vidělo, slyšelo, dokázat říci, co bylo zajímavé, co jej zaujalo
- ✓ zajímat se o knihy, znát pohádky a příběhy, mít své oblíbené hrdiny
- ✓ znát celou řadu písní, básní a říkadel, reprodukovat je, zpívat, rytmizovat, zvládnout jednoduchou divadelní roli
- ✓ kreslit, malovat, modelovat, vytvářet
- ✓ hrát tvořivé a námětové hry (např. na školu, na rodinu, na cestování, na lékaře)

10. Dítě by mělo být schopno se přiměřeně orientovat ve svém prostředí. Zpravidla by mělo např.:

- ✓ vyznat se ve svém prostředí (doma, ve škole), spolehlivě se orientovat v blízkém okolí (vědět, kde bydlí, kam chodí do školky, kde jsou obchody, hřiště apod.)
- ✓ zvládat běžné praktické činnosti a situace, s nimiž se pravidelně setkává (např. vyřídit drobný vzkaz, nakoupit a zaplatit v obchodě, říci si o to, co potřebuje, ptát se na to, čemu nerozumí, umět telefonovat, dbát o pořádek a čistotu, samostatně se obsloužit, zvládat drobné úklidové práce, starat o rostliny či drobná domácí zvířata)
- ✓ vědět, jak se má chovat (např. doma, ve školce, na veřejnosti, u lékaře, v divadle, v obchodě, na hřišti, při setkání s cizími a neznámými lidmi) a snažit se to dodržovat (chovat se přiměřeně a bezpečně, uvědomovat si možná nebezpečí,
- ✓ znát a zpravidla dodržovat základní pravidla chování na ulici (dávat pozor při přecházení, rozumět světelné signalizaci)
- ✓ mít elementární poznatky o sobě, svém prostředí i okolním světě (např. znát části těla i některé orgány, vědět, kdo jsou členové rodiny a čím se zabývají, rozlišovat různá povolání, znát běžné pomůcky, nástroje, znát jména některých rostlin, stromů, zvířat a dalších živých tvorů, vědět, k čemu jsou peníze, orientovat se v dopravních prostředcích, znát některé technické přístroje apod.)
- ✓ rozumět běžným okolnostem, dějům, jevům, situacím, s nimiž se bezprostředně setkává (např. podnebí, počasí a jeho změny, proměny ročních období, látky a jejich vlastnosti, cestování, životní prostředí a jeho ochrana, nakládání s odpady)
- ✓ mít elementární povědomí o naší zemi (města, hory, řeky, jazyk), o existenci jiných zemí a národů, o světadílech, planetě Zemi, vesmíru

CO BY MĚLO UMĚT DÍTĚ, KTERÉ JDE V ZÁŘÍ DO ŠKOLY?

správně vyslovovat všechny hlásky

vyřídit jednoduchý vzkaz

vydržet nad zadaným úkolem a pracovat samostatně alespoň čtvrt hodiny a práci dokončit

orientovat se, co je nahoře, dole, vpravo, vlevo, pod, nad

recitovat básničku, zpívat písničku

vědět jak se jmenuje, kolik mu je let, kde bydlí, znát dny v týdnu

hrát jednoduché hry

počítat po jedné do deseti

držet správně tužku, netlačit, kreslit, aby tužka lehce klouzala po papíru

umět vybarvovat jednoduché tvary a příliš nepřetahovat

vystříhovat jednoduché tvary

samostatně se oblékat, zapínat knoflíky, vázat kličku

dodržovat hygienu, jíst příborem

umět pozdravit, poprosit, poděkovat

CO BY MĚL ZNÁT A UMĚT PŘEDŠKOLÁK ?

Mgr. Vodinská Jana

Základními hledisky, podle kterých se určuje, zda **JE** dítě zralé na školní docházku jsou:

FYZICKÉ KRITÉRIUM

Váha +/- 18 kg.

Filipínská míra (dosažení ruky přes hlavu na protilehlé ucho).

PSYCHICKÉ KRITÉRIUM

- Dítě by mělo být schopno samostatně a logicky uvažovat.
- Správně vyslovovat hlásky, mluvit v souvislých větách a srozumitelnou řečí.
- Měl by umět říci jak se jmenuje, kde bydlí, znát svůj věk, dny v týdnu.
- Zvládat jemnou i hrubou motoriku.
- Orientovat se, co je dole, nahoře, vlevo, vpravo, pod, nad....
- Kolektivní hry.
- Recitovat básničku, zpívat písničku.
- Počítat po jedné do deseti.
- Držet správně tužku.
- Vystřihovat jednoduché tvary.
- Vydržet nad zadaným úkolem a umět pracovat samostatně i ve skupině.
- Navázat kontakt s dospělými, mít z nich respekt.
- Samo se oblékat a obsluhovat, dodržovat hygienu.
- Umět pozdravit, poprosit, poděkovat.

